

Irák: Matka svědčí o zabití svého syna teroristy

ZDARMA

ZPRAVODAJ KLN / ROČNÍK 19

Trpí-li jedna část, trpí s ní části všechny!
(1 Kor 12:26)

Slovo úvodem

A jsme zase o rok starší. Ohlédnutí za minulým rokem ponecháme do příštího Zpravodaje. Hodně se nám toho sice podařilo, ale situace našich pronásledovaných a trpících bratří se mnoho nezměnila. Znovu a znovu vás upozorňuji na náš podíl viny. Není nás slyšet a tak naši bratři odnášejí pohoršení, které pokleslá kultura a morálka Západu ukazuje ostatnímu světu. A z tohoto také vychází moje přání do roku 2010: kéž se nám daří ovlivňovat kdysi křesťanskou Evropu k podpoře náboženské svobody ve světě, ať dokážeme každý z nás začínat znovu a znovu u sebe.

Michaela Freiová připomíná v Monitoru číslo 23 slova Jana Pavla II., že dnešní formou ateismu je právě útok na člověka jako na Boží stvoření. Ateisté se s námi dnes neprou o Boží existenci, ale o to, zda pohlavnost člověka patří k jeho neměnné přirozenosti, nebo zda je možné ženský a mužský způsob existence prostě zaměnit. A – tak jako za vlády Jindřicha VIII. – chtějí tuto druhou pozici prosadit politicky, cestou zákonů o homosexuálních sňatcích a zejména antidiskriminační legislativou. Ale stejně jako parlament nemá právo rozhodovat o Boží existenci, nemá ani právo rozhodovat o přirozenosti člověka. Parlamenty proto nemají právo zavádět homosexuální sňatky, prosazovat brannou povinnost žen nebo zpochybňovat váhu manželství (např. zvýhodňováním faktických soužití). K tomu nejsou kompetentní. Nepřísluší jim to. Ozýváme se, píšeme svým poslancům!

V letošním prvním čísle je hodně pestrá nabídka. Můžete se seznámit s cestou otce Samuela v ČR, nezapomeňte se ozvat poslankyni Anně Čurdové, aby viděla, že jsou voliči se zcela jinými názory a potom už hodně nových informací o našich trpících bratřích. Je zde také konečně informace o nás, na kterou v posledním čísle nebylo místo, podobně jako na fotografie ze stavby školy. Ty zachycují stav z konce října.

A nyní co nás v tomto roce čeká. Naše česká afilace CSI má tu čest pozvat kolegy z celého světa do Prahy na Výroční konferenci CSI. Bude se konat v Praze, v Emauzích ve dnech 14. a 15. října a bezprostředně na ni, v sobotu 16. října, navazuje pro CSI tradiční „Open day“ Otevřený den. Na něm se budete moci seznámit se švýcarským vedením CSI i zástupci ostatních afilací z celého světa a informacemi o významných projektech CSI. Naše CSI zajišťuje pro vás kvalitní přednášky. Tak moc prosíme, hlavně příznivce z Prahy a okolí, aby si rezervovali svůj čas a dali do programu Otevřený den CSI v sobotu 16. října 2010 od 10 do 15 hodin (s krátkou přestávkou na skromné pohoštění v poledne). Vše potřebné budeme včas prezentovat ve Zpravodaji.

Moc děkujeme za Vaše přání a podporu, vždycky potěší, že jsou lidé, kteří dokáží myslet na jiné. Za naše pronásledované a trpící bratry děkujeme za Vaše modlitby a dary. Doufáme, že děti v Maram budou moci po prázdninách (mají je v lednu a únoru, kdy je tam chladno, protože ve školách není topení) už nastoupit do dalších šesti nových tříd. Došlo k malému ale nákladnému nedorozumění – původních 34500 dolarů mělo být Euro. Ale já doufám, že to letos zvládneme dorovnat.

Osobně Vám přeji rok 2010 plný vzájemné lásky a pokoje, radosti z krásy, kterou nás Pán obklopuje.

V čísle jsou vložena potvrzení pro FÚ za dary v roce 2009. Pokud je nedostanete, nemáme Vaši adresu nebo se stala chyba. Jsme připraveni poslat potvrzení obratem normální poštou.

Návrh rezoluce Rady Evropy proti právu nemocnic odmítnout potraty

Návrh nové rezoluce je poslední iniciativou podniknutou Parlamentním shromážděním Rady Evropy k propagaci potratů a omezení svobody náboženství a svědomí. Rezoluce prosazovaná Carinou Hägg ze Švédska je nazvána „Přístup žen k legální lékařské péči: problém neregulovaného užívání výhrady svědomí“.

Cílem rezoluce je jednak prosazovat „právo na potrat“, jednak omezit možnost jednotlivých poskytovatelů zdravotní péče „odmítnout jisté zdravotní služby na základě náboženských, morálních nebo filosofických námitek“. Jde především o potraty, „antikoncepci při náhlé potřebě“, asistovanou sebevraždu a umělé oplodnění.

V dokumentu se uvádí, že Parlamentní shromáždění je hluboce znepokojeno ohledně přibývajících a velkou měrou neregulovaného výskytu odmítnutí některých lékařských procedur z důvodu námitek svědomí, zejména v oblasti péče o „reprodukční zdra-

ví“. Rezoluce vyzývá členské státy, aby prováděly dohled a monitorování praxe námitek svědomí tak, aby zaručily ženám přístup k lékařským službám, na které mají právní nárok.

Rezoluce sice do jisté míry přiznává právo jednotlivci na námitku svědomí, ale žádá státy, aby odstranily právo na námitku instituce jako celku. To by vedlo k tomu, že např. katolické nemocnice by ukončily svou činnost, protože odmítají provádět potraty a jiné procedury, které porušují posvátnost života.

Návrh rezoluce je k dispozici na http://www.eclj.org/PDF/Motion_for_resolution.pdf. Pod návrhem je kromě jiných podepsána i Anna Čurdová, poslankyně za ČSSD a nyní místopředsedkyně Parlamentního shromáždění Rady Evropy.

30.11.2009, lifesitenews.com

Prosím aspoň křesťany, kteří volili ČSSD, aby poslankyni Anně Čurdové napsali! Ostatním to doporučuji. curdovaa@psp.cz

Mají křesťané v Iráku budoucnost

Pod záštitou iráckého viceprezidenta Adil Abdul-Mahdiho byla dne 11. prosince zahájena konference, jejímž předmětem je situace křesťanů v Iráku. Konferenci organizovala CSI. Účastnili se jí také zástupci amerického velvyslanectví a Vatikánu.

Konferenci zahájil v pátek 11/12 2009 ráno irácký viceprezident v hlavním městě Bagdádu. Zástupci významných církví Iráku se setkali se státními úředníky a aktivisty pro ochranu lidských práv a zástupci Vatikánu a velvyslanectví USA, aby hledali konec pronásledování křesťanů v Iráku na pozadí stávající situace v zemi. Problém, který je třeba vyřešit, našel místo i v iráckých médiích. Konferenci snímalo 10 iráckých televizních společností.

Konferenci organizovala CSI. Vzhledem k situaci v zemi nebylo dlouho jasné, zda se konference vůbec uskuteční. Hotel, ve kterém se konference konala, byl právě znovu otevřen po opravách po bombovém útoku před šesti týdny.

Řečníci na konferenci apelovali na vlády v Bagdádu a Kurdistánu, aby konečně přijaly důsledná opatření na ochranu křesťanů a dalších menšin a vytvořily podmínky pro návrat stovek tisíc uprchlíků ze země do jejich vlasti.

Svědectví iráckých křesťanů o útocích na ně, přednesená na konferenci, byla velmi působivá. Příbuzní zavražděných obětí, kteří našli útočiště v severním Iráku museli cestovat stovky kilometrů do Bagdádu. Jejich svědectví o utrpení a tragedii, ale také o odvaze

Záběr z konference v Bagdádě.

a dobré vůli působila silně na účastníky konference.

Prezidentka CSI, Annette Walder-Stückelberger litovala mlčení představitelů mnoha církví v Evropě, včetně rodného Švýcarska. „Je to tragedie, že představitelé církví ve Švýcarsku a v Evropě zůstávají nezúčastněnými diváky. Taková dramatická situace vyžaduje solidaritu všech.“

„Křesťané patří k Iráku tak, jako voda v Tigridu“, prohlásil William Warda jménem irácké organizace pro lidská práva Hamorabi. „Jsou spásnou armádou, která se po staletí zapojovala do pokojného snažení o pokrok lidu celého Iráku. Co mně bolí, je přítomnost jiné armády, totiž teroru, který nepřináší nic, než smrt a zmar.“

Po staletí odolávali křesťané v Iráku jednomyšlnému útoku za druhým, jedné vlně pronásledování za druhou. Od svržení Saddáma Huseina v roce 2003 více jak polovina všech křesťanů uprchla ze země.

Historie iráckých křesťanů

Irák měl kdysi kvetoucí hospodářství a převážně křesťanské obyvatele. Už od dobytí území potomky Mohammeda v roce

642 se jejich podíl dramaticky zmenšoval. V uplynulých 14 stoletích si křesťané užili několik vln pronásledování. V roce 1880 jich bylo už jen 15%.

Svržení Saddáma Husseina zhoršilo dramaticky jejich situaci

Svržení Husseinova režimu dále zhoršilo jejich situaci (Saddám jich neproporcionálně množství posílal na jatka v konfliktu s Íránem). V uplynulých letech jich polovina uprchla ze země. Z dnešních 29 milionů obyvatel Iráku jsou jen 2% křesťanů. Křesťany považují islamisté za zrádce a jsou paušálně obviňováni z kolaborace se Západem.

Vypuzení Židů z Iráku

Vyhánění nemuslimů z Iráku není vůbec nový jev. V roce 1948 bydlelo v zemi ještě 150000 Židů. Útěky a vyhánění vedly k tomu, že prakticky všichni Irák opustili. A to měla židovská komunita v Iráku 2600letou historii.

„Po sobotě přijde neděle“

Fotografie poutače s podobným nápisem z Palestiny byla už před lety publikována panem Adamíkem v našem Zpravodaji –

„V sobotu zabíjíme Židy, v neděli křesťany!“ Islamisté prohlašují vyhnání křesťanů podobně jako Židů ze země jako pomoc Iráku. Nyní jim vyhrožují bezostyšně: „Nebudte tak

šťastní, protože po sobotě následuje neděle“. Výhrůžka je zcela jasná snad i pro multikulturní Evropu, která „recipročně“ muslimy protěžuje na úkor křesťanské většiny.

Súdán – Co jste udělali maličkým, mně jste udělali

„Přinášet pomoc pronásledovaným je vždy povzbuzující zážitek“ říká Gunnar Wiebalck o svém setkání s „jedním z nejmenších“.

Mezi oběťmi pronásledování a náboženské netolerance je mnoho těch, které Ježíš počítal mezi „nejmenší“. Jsou hladoví, žízňaví, cizinci, bez střechy nad hlavou, nemocní a zotročení. Být s těmito lidmi pokládá CSI za své prvořadě poslání a úlohu.

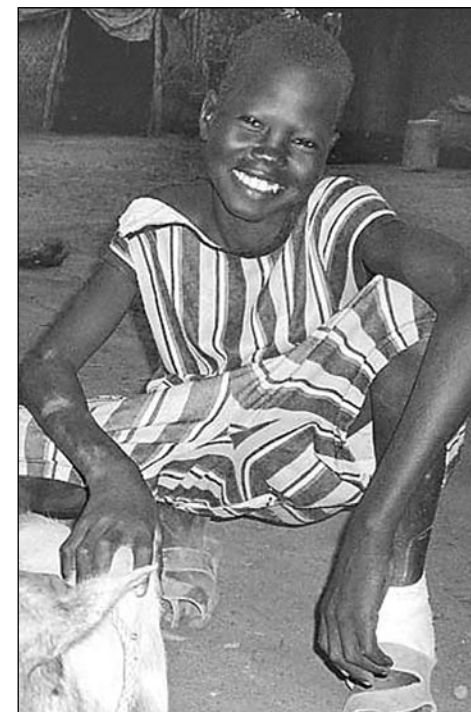
Prohlídka před operací

Zraněn špičatou motykou.

Jeden z těch „maličkých“ je bývalý otrok, ještě chlapec, Tong Garang Kuan. Když jsme jej v den jeho osvobození poprvé viděli, mohl se jen s bolestí belhat dopředu. Jeho levá noha je velmi oteklá a skoro dvojnásobně velká. Tong je kvůli velké bolesti sklíčen, když nám vykládá, jak ke zranění přišel. „Musel jsem dlouhé roky pást ovce svého majitele Mohammada. Jednou mi ale jedno zvíře chybělo. Hodil po mně špičatou motykou. Uhýbal jsem, ale přesto mne zasáhl do nohy“. Dál už vykládá jen liknavě, jak byl svým pánem sexuálně zneužíván. Doposud z toho má noční můry.

Láska a pozornost

Po jeho osvobození jsme ho neprodleně přivedli k našemu lékaři Dr. Luka Dengovi. Ten si dlouho nebyl jist, jestli se mu Tongovu nohu podaří zachránit. Pravidelné čištění a nasazení antibiotik poněkud zmenšilo otok. Také nesnesitelné bolesti ustoupily. Dr. Luka poznal, že chlapec nebyl zraněn jen na těle ale i na duši. Proto mu věnoval k lékařské péči také lásku a pozornost.

Radost po operaci

Operace v buši není možná

Protože v této klinice v buši nebyl rentgen, odjel se svým pacientem do 30 kilometrů vzdálené kliniky v okresním městě Aweilu a nechal si udělat rentgenový snímek zraněné nohy. Zkušený lékař ze snímku poznal, co dříve jen tušil. Noha musí být neprodleně operována a navíc bude třeba i transplantovat kůži. Taková náročná operace je ale nad možnosti zařízení Jižního Súdánu. Aby mohla být noha zachráněna, dohodl Dr. Luka operaci v hlavním městě Chartúmu. Díky jeho pomoci a podpoře CSI mohl Tong doufat v úplné uzdravení. Nepřijde o nohu a bude moci vést normální život. Pomalu

se mu vracelo sebevědomí a důvěra v lidi. Snažil se pomáhat, jak mohl. Radoval se s ostatními dětmi. Nejraději ale vyváděl na pastvu telata a krávy ze stáje blízko nemocnice a večer je přiváděl nazpět.

V zemi, jejíž obyvatelé trpí roky následky občanské války, to mají nejslabší obzvlášť těžké. My z CSI jim chceme stát po boku, protože Ježíšova slova jsou dnes stejně aktuální, jako před 2000 léty: „Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili“ (Mat 25,40).

Z vašich darů jsme „pro nejmenší“ poslali dalších 15000USD!

Zpráva o návštěvě z Indie

Návštěva z Indie.

Dnes, v sobotu 5/12 jsem doprovodil otce Samuela na nádraží v Přerově, rozloučil se, usadil ho do vlaku na Prahu a spadl mi kámen ze srdce. Skončil docela náročný program jeho návštěvy pod patronací CSI.

Cíl návštěvy: Informovat o aktivitách otce Meda (v dubnu 2010 oslaví už 94. narozeniny, od roku 1935 působí v Indii), v nichž má otec Samuel pokračovat a získat pro ně také dlouhodobou finanční podporu. Seznam téměř 1000 studentů a hlavně v Indii diskriminovaných děvčat

Jihlava – vybrat ten lepší, jsou dva

je ve Zpravodaji CSI 0609 (poslední letošní číslo). Je to naše adopce na dálku, ale anonymní. Salesiáni jsou zato zárukou efektivního využití našich darů. Otec Samuel zároveň přivezl DVD s aktuálními informacemi o rehabilitaci otce Meda a jeho poselstvím pro nás.

Popis cesty po České republice

Otce Samuela si v pondělí 30/11 dopoledne vyzvedl na letišti pražský spolubratr Josef a já jsem na ně už čekal v salesiánském centru v Kobylisích. Po obědě jsme

Jihlava u Sedláků

vyjeli metrem na stanici Muzeum, prošli se po Václavském náměstí, Národní třídě, od Národního divadla se podívali na Hradčany, pomodlili se u Panny Marie Sněžné, prohlédli si výstavu betlémů a vrátili se do Kobylis. Po večerní mši svaté měl otec Samuel prezentaci, kterou z angličtiny překládal viceprezident CSI Mgr. Petr Matyáš. Účast asi 30 nadšených posluchačů. Večer jsme byli společně na večeři dojednat další program. Po snídani vyrážíme na celodenní prohlídku Prahy. Opět Václavským náměstím na Staroměstské náměstí (v 10 hodin poprvé nadšen orlojem), ke Karlovu mostu a Nerudovkou na Hrad. Po prohlídce se stavujeme v Nerudovce na oběd a spěcháme přes kratinké nakouknutí ke svatému Mikuláši k Pražskému Jezulátku. Já odpočívám, otec Samuel si prohlédl muzeum a potom ho odchytli karmelitáni a k jeho velké spokojenosti mohl sám sloužit mši svatou (doposud jen mlčenlivé koncelebrace) anglicky i s kázáním. Lektorkami byla dvě děvčata z Indie a nakonec bylo u sv. přijímání asi 30 lidí. U Jezulátka je většinou více cizinců než Čechů. Nakonec se mi podaří osvobodit otce Samuela, protože má další prezentaci po mši svaté 15.30 (koncelebruje s otcem Josefem) v kostele u Sv. Kříže Na Příkopě. Znovu jdeme přes Staromák a musíme počkat zase na orloj v 15 hodin. Prezentace tentokrát s překladem otce Josefa z italských opět velmi úspěšná. Večer rozbíjíme hlavní stan tentokrát v jídelně salesiánů. Opět je přítomen Petr a otce Samuela navštěvují dvě příbuzné otce Meda z Prahy. Jedna mluví dobře italsky, tak si s otcem Samuelem pěkně povykládaly. Po jejich odchodu se upřesňuje další program spolupráce s „Indií“. Ráno, po mši svaté, snídáme s otcem provinciálem a postupně se střídají další spolubratři, aby se rozloučili. V 9.45 odjíždíme z Florencie autobusem do Jihlavy. Je krásné slunečné počasí, tak má otec možnost vidět kousek naší české krajiny. Na Vysočině ho upozorňují na naše poctivé, skalnaté kopce, žádná hlína jako v Manipuru. V Jihlavě nás na autobusovém nádraží čekají Medovi z Bosonoh.

Hlavní stan máme u milé rodiny Sedlákových, kde se setkáváme také s fundovanou překladatelkou, profesorkou Pospíšilovou. Po obědě vyrážíme na prohlídku Jihlavy. Hlavní zastávku máme v kostele Matky Boží „U minoritů“. Otec Samuel fotografuje oltář, u kterého ministroval malý Jeník i dům číslo 22, kde bydlel s rodiči a ve čtyři hodiny jsme na faře u sv. Jakuba, kde už jsou shromáždění příbuzní otce Jana. Je jich kolem třiceti, ale zdaleka to nejsou všichni. Prezentace asi pro 60 lidí je tentokrát i s videotechnikou a protáhla se na více než dvě hodiny. Pozorně jsme si vyslechli projev otce Jana, který na DVD přivezl otec Samuel. Otec Jan se vrací k svému působení v Indii, vzpomíná na svou vlast, několikrát děkuje a prosí o modlitbu. Zároveň ujišťuje i modlitbou svojí. Je poznat, že mu přeci jen čeština dělá problémy. I při naší návštěvě v roce 2005 potřeboval nějakou dobu na rozmluvení, potom už mluvil bezchybně. S mateřským jazykem ho totiž spojuje jen růženec, který se modlí česky. Večer se po družné zábavě díky skvělé překladatelce rozcházíme skoro v půl jedenácté. Ráno jdeme na roráty k minoritům a můžeme prožít opravdové roráty se svícemi a tmou a krásnými zpěvy. Otec Samuel koncelebruje a je nadšen.

Otec Samuel v Proglase. Na snímku jsou Medovi z Bosonoh, otec Martin Holík a já.

Hned po snídani odjíždíme do Brna. Kra-
tince se zastavujeme v Bosonohách, aby-
chom se podívali, kde otec Jan při návštěvě
vlasti také spal a už do rádia Proglas. Tam
nás čekají, otec Samuel je dobře připrave-
ný, takže jsou hotovi za hodinku. Stačí přijet
otec Martin, pozdravuje se s otcem Samue-
lem, fotografujeme se a loučíme se i s Me-
dovými. Na nádraží v Brně nás vezou z Pro-
glasu.

Do Přerova přijíždíme v půl druhé. Čeká
na nás oběd aspoň trochu podle cizincovy
chuti („když se jí rýže, tak se má potit čelo“)
– stejně si musel ještě přidávat čili. Po
krátkém odpočinku jedeme do Sonusu na
prezentaci v Přerově. Tam se otec Samuel
potkává s panem Adamíkem, zakladatelem
české afilace CSI. Opět máme výbornou pře-
kladatelku, se kterou se rozcházíme v devět.

Ráno nás čeká výlet autem Ing. Lužného.
Jedeme na Sv. Hostýn, modlíme se anglicky
křížovou cestu. Jurkovičovo provedení za-
stavení se otcí Samuelovi moc líbí. Pomodlí-
me se v kostele, pozdravíme jezuity a vyrá-
žíme do Fryštáku, kde místní ukazují, co bylo
ještě za Jeníkova života a co se změnilo. Na
jejich doporučení se zastavujeme v novém
salesiánském kostele ve Zlíně a nelitujeme.
Moderní a účelný kostel Panny Marie má
zázemí hodné 3. tisíciletí. Ještě se stavuje-
me v Napajedlích pro folii na náš zpravodaj
a vracíme se domů. Večer jdeme procház-
kou do kostela, kde otec koncelebruje s na-
ším panem farářem Hoříkem.

Ráno otce Samuela odvážím taxi na ná-
draží a usazují do vlaku. Otec mejluje, že
dorazil v pořádku.

František Kopečný

Kongres „Pamatujte na mučedníky – pronásledování křesťanů dnes“

byl pořádán hostitelským střediskem
Schönblick oblasti Würtenberg a Evange-
lickou tiskovou agenturou IDEA ve spo-
lupráci s deseti dalšími organizacemi (včet-

ně CSI) ve dnech 22. až 25. listopadu.

Dvě stě milionů křesťanů ve světě nemů-
že svobodně prožívat a utvářet svoji víru.
Pronásledování křesťanů patří k nejtěžživě-

Kongresová hala, výzdoba

ším problémům naší současnosti, o kterých
málo lidí v Evropě ví. Vycházíme-li z počtu
asi 2,1 miliardy členů církve na zeměkouli,
potom je postižen téměř každý desátý. Mno-
ho křesťanů je pronásledováno a mučeno –
a to i přes globalizaci a konvence o lidských
právech.

Na kongresu podávali svá svědectví
křesťané z různých světadílů, kteří žijí v tra-
gických poměrech.

Osobní svědectví z Číny, Indie, Indoné-
sie, Keni, střední Asie a z arabského světa
vyvolala nejen zděšení a smutný úžas, ale
i obdiv a povzbuzení.

Je to poprvé, kdy celkem deset společ-
ností, které se angažovaně starají o proná-
sledované křesťany, společně uspořádalo
informační kongres v Německu. Chtěly tak
pronásledované podpořit modlitbou u Boha
a dosáhnout, aby se o nich hovořilo v mé-
diích, mezi politickou veřejností, i v místních
farních obcích.

Celkové uspořádání kongresu bylo doko-
nale připraveno, jednak prostředí, kongreso-
vý sál, pódium, emotivní vyjádření, kříž, ovi-
nutý trnovou korunou, mapa světa s vyzna-
čenými oblastmi největších pronásledování.
Také zářimování jednotlivých přednášek
duchovní úvahou, písní s klavírním dopro-
vodem, na závěr přednášky se spontánními
modlitbami v menších kroužcích a potom
modlitbou formulovanou moderátorem před-
nášky. Každý den začínal duchovní úvahou,
večer probíhala ještě tzv. skupinová podia,
kde přednášející z blízkých tematických
okruhů byli interviewováni moderátorem, re-
daktorem některého křesťanského časopisu.
V další části byl prostor pro dotazy účastníků
a diskuzi. V předsálí a přilehlých prostorách
o přestávkách při kávě a v pozdním večeru
ještě byla příležitost pro rozhovory účastní-
ků mezi sebou, vzájemná seznámení, sdí-
lení názorů apod. Byly zde také prezentace
jednotlivých zúčastněných organizací, pu-
blikace, časopisy knihy, informace na CD
a DVD.

Zúčastnilo se celkem asi 250 účastníků,
s výjimkou pozorovatele za CSI-ČR vyhrad-

ně z Německa, z nichž část byli denní hosté,
přicházející z bližšího okolí.

V kapli střediska byly pořádány modliteb-
ní skupiny, možnost uveřejnit zde své úmys-
ly, aby se k nim modlitbou přidali i ostatní.
Poslední den byl uzavřen společnou eucha-
ristickou obětí.

Kongresu byla věnována publicita, už tím,
že jej pořádala evangelická tisková agentu-
ra Idea, po první dva dny bylo celkové dění
kongresu zaznamenáváno televizí. Informa-
ce o průběhu se objevila i v evangelickém
časopisu Spektrum.

Uvítací pozdravení pronesl württenberský
biskup Frank Otfried July, který kritizoval
obrovskou neznalost mnoha médií o situaci
křesťanů. Na konkrétním příkladu jednoho
pořadu ZDF, kde evangeličtí misionáři byli
téměř srovnáváni s islamistickými sebevra-
žednými atentátníky, dokládal, „jak lhotej-
nost, až otupělost vede k dezinformacím
a vyvolává groteskní závěry.“ Žádný křes-
ťan, jak dodal, neusiluje o to, aby se stal
mučedníkem, natož aby způsobil smrt ne-
vinným obětím.

Ve vystoupení předního politika spolko-
vého sněmu - předsedy frakce CDU/CSU
Voltera Kaudera - zaznělo, že politika ori-
entovaná na křesťanský obraz člověka se
musí zasazovat nejen o všeobecné dodržo-
vání lidských práv, ale také speciálně o pro-
následované křesťany: „Jako křesťané jsme
obzvláště osloveni, když se jedná o utrpe-
ní našich bratrů ve víře. Jsme s nimi spoje-
ni v Kristu“. Mezi příklady obzvláště silného
útlaku jmenoval soudní procesy v Íránu pro-
ti někdejší muslimům, kteří se obrátili na
křesťanství, zpusťované křesťanské vesnice
v Indii a situaci podzemní církve v Číně.

Pořádání kongresu právě na území mě-
sta Gmünd ocenil v pozdravném projevu jeho
starosta.

Konstatované skutečnosti

Rudolf Sauerzapf (organizace Hilfsaktion
Märtyrerkirche):

20. století bylo stoletím nejkrvavějšího
pronásledování křesťanů za celou dobu dvou

tisíc let křesťanství. Tureckým pogromům v letech 1915 až 1921 padlo za obětí více než 1,5 milionu křesťanských Arménů, později byli také až na malé výjimky vyhubeni asyrští křesťané v oblasti Tur Abdin. Komunisté v Sovětském svazu v letech 1917 až 1953 zavraždili kolem 20 milionů lidí, převážně křesťanů. Za 2. světové války mnoho křesťanů, zejména duchovních zahynulo v koncentračních táborech. Pronásledování také v Albánii, za Tita i v Jugoslávii, v Rumunsku, miliony smrtelných obětí byly v Číně, v Kambodži. V islámských zemích, v Indonésii, Indii, Pákistánu, Íránu, Iráku, Jemenu, v Nigerii. Zprávy o těchto hrůzách jsou však v západním světě velkoplošně umlčovány. Podle organizace Open Doors v současné době na celém světě trpí pronásledováním nejméně 200 milionů křesťanů.

10 zemí kde je pronásledování nejkrutější: 1. Severní Korea, 2. Saudská Arábie, 3. Írán, 4. Afghanistan, 5. Somálsko, 6. Maledivy, 7. Jemen, 8. Laos, 9. Eritrea, 10. Uzbekistán.

Všichni přednášející se shodovali v základní zkušenosti, že za posledních 20 let došlo ve všech oblastech k radikálnímu zhoršení situace pro křesťany. Rozmach radikálního islámu, jeho násilný charakter, přepady, vyhánění křesťanů z jejich domovů. I v Indii a Indonézii, kde po léta byl relativní klid, se situace za poslední dva roky dramaticky zhoršila. Všude, kde křesťané jsou menšinou v jinak kompaktním náboženském prostředí, ať již muslimském, hinduistickém nebo buddhistickém (ano pozadu v násilí nezůstávají ani proklamovaně mírumilovní buddhisté) jsou násilně vyháněni, celé křesťanské vesnice vypalovány, bořeny kostely.

Skutečnosti potvrdilo osobní svědectví biskupa Singha z Indie o zlikvidování křesťanské vesnice Orissa, zpráva bratra Josefa o pronásledování křesťanů muslimskou většinou v Indonésii, ale i o trpělivosti, horlivosti ve víře, o tom, že utrpení mučedníků přináší plody v nových konverzích ke křesťanství. Osobní výpověď bratra Saleha z Nigérie, který jako horlivý muslim pronásledoval

křesťany, a jako zvěd chodil do křesťanských společností, až po letech dospěl k opravdovému obrácení. Nyní je v nebezpečí života ze všech stran, a přesto s plným nadšením získává nové křesťany.

Situace v Iráku, který v historii byl křesťanskou zemí, je také pro křesťany katastrofická (viz také na jiném místě). V zemi proti sobě bojují o vliv dvě nepřátelenské frakce islámu, Šíitové a Sunitové. Každá z nich ale nenávidí křesťany. Je to obrovská nenávisť, která byla ale importována z jiných zemí. To je jedno z vysvětlení, proč za časů Saddáma Husseina v zemi byla relativní stabilita. Násilí nezačalo hned v roce 2001, ale až 2004. Rok po pádu Husseinova režimu byl v Iráku relativní klid. Protože Iráčané sami nebojovali navzájem proti sobě ani proti křesťanům, ale během roku přišlo do země množství džihádistických bojovníků ze sousedních zemí. Írán vyslal své lidi, aby posílili šíitské hnutí, potom ze Saudské Arábie přišli wahabisté a přirozeně i All Kajda vyslala své islámské bojovníky.

V islámských zemích, nejen že se velmi zostříla situace, islamisté dokonce chtějí v OSN dosáhnout rezoluce, aby bylo trestné vyjadřovat se proti islámu. Některé z informací byly již uveřejněny v našem zpravodaji CSI.

Jak můžeme pomáhat

Především modlitbou, můžeme trpící křesťany podporovat, aby žili pro Krista:

V úvodním slově Helmuth Mathies zdůraznil, že je úkolem nás křesťanů mluvit o pronásledovaných, je to úkol, daný nám samotným Kristem, úkol, ze kterého se budeme zodpovídat. Média říkají, že zprávy o pronásledovaných křesťanech jsou přehnané, mluví o fanatismu křesťanů, zatemňují skutečnosti, mluví-li o křesťanských mučednících. Organizace Hilfsaktion Märtyrerkirche propaguje trojí úkol:

1. Pomáhat: Podporuje křesťany, kteří jsou kvůli své víře pronásledováni, nebo přepadením a útoky ztratili své základní podmínky k životu.

2. Milovat: Podporuje křesťany, kteří i přesto, že jsou utiskováni, svou aktivní činnou láskou zvou své bližní, aby následovali Krista.
3. Povzbuzovat: Podporuje pronásledované křesťany, že poskytuje jejich odvážnému svědectví hlas. Kromě toho vybízí křesťany v západním světě, aby ve své víře byli odvažnější.

Své stanovisko vyjadřuje takto: jsme přesvědčeni, že křesťané v pronásledovaných obcích nejlépe vědí, co se musí udělat. Jim chcete posloužit svými dary. Chceme pomáhat náboženské obci v dané zemi a splnit tak biblický příkaz starat se o pronásledované křesťany.

Jak pronásledování působí na nás

Věříme, že naše pomoc pronásledovaným není jednosměrná.

Jsmo přesvědčeni, že svědectví pronásledované obce vyzývá naše společnosti, obce a církve, a povzbuzuje nás, abychom svou víru statečněji vyznávali.

Pronásledované obce nám pomáhají pochopit, co to znamená zapřít sama sebe a následovat.

„*Nejsi-li připraven a ochoten pro Krista zemřít, nejsi patrně ochoten pro Něj žít*“
Křesťan z Iránu

Ing. Pavel Nohel

Něco o nás

Podobně jako v minulém roce i dnes trochu vybočíme ze sledování hrůz pronásledování našich bratří. Následuje opět přehled našich příznivců podle směrovacích čísel a původních okresů. V naší databázi považujeme za aktivní příznivce, kteří nám poslali dar za posledních pět let nebo se jinak zapojují do našich aktivit (překládáním, pomocí při expedici zpravodaje, odbornými radami a pod.). Nechceme nic jiného, než vám poskytnout přehled. Můžeme vás ujistit, že se radujeme z každého nového příznivce, ale dvojnásob, z tak zvaných misijních území. Doposud nám chybí v kartotéce zastoupení už jen z Rokycan (Zpravodaje tam na fary

posíláme). Když bereme do úvahy počty příznivců a počty obyvatel v daném městě, vedla dlouho Sušice s 11 příznivci. V poslední době se přiřadil Lanškroun s 10 a do čela postoupily Čelákovice se 14 příznivci, aby se staly velkou výjimkou ve Středních Čechách. Pokud se týká bývalých okresů vede domovský Přerov následovaný Opavou. Z krajských měst vede Zlín a uzavírá Ústí nad Labem, které vystřídal loňský Hradec králové.

Takže směrovací čísla, místo a počet adres, na které posíláme zpravodaj lomeno počty zasílanými na instituce pro loňský a letošní rok:

		2008	2009		2008	2009
100 – 249	Praha	145/33	2112/429	250 – 251	Praha vých.	17/30
				(z toho Čelákovice)	14x	11x
252 – 255	Praha západ	5/15	5/27	261 – 265	Příbram	5/75
256 – 260	Benešov	5/30	7/48	266 – 268	Beroun	4/15
269 – 271	Rakovník	4/23	5/14	272 – 275	Kladno	3/15
276 – 279	Mělník	4/15	6/18	280 – 283	Kolín	7/30
284 – 287	Kutná Hora	3/30	3/45	288 – 292	Nymburk	4/40
293 – 299	Mladá Bol.	19/30	11/35	300 – 329	Plzeň	19/80
330 – 331	Plzeň-sever	7/19	11/15	332 – 336	Plzeň-jih	8/24
337 – 338	Rokycany	0/16	0/16	339 – 343	Klatovy	12/40
				(z toho Sušice)	11x	8x)
344 – 346	Domažlice	4/40	5/41	347 – 349	Tachov	3/50

350 – 355	Cheb	2/26	2/54	356 – 359	Sokolov	1/21	2/21
360 – 369	Karlovy vary	4 /53	4/83	370 – 376	Č. B.	11/73	12/93
377 – 380	Jindřichův H.	10/30	10/35	381 – 382	Český Kr.	6/15	6/16
383 – 385	Prachatice	8/20	7/43	386 – 389	Strakonice	4/35	4/23
390 – 392	Tábor	6/35	8/63	393 – 396	Pelhřimov	11/30	10/39
397 – 399	Písek	9/30	10/30	400 – 404	Ústí nad L.	8/15	6/25
405 – 409	Děčín	10/40	12/21	410 – 414	Litoměřice	16/55	14/50
415 – 429	Teplice	10/40	10/55	430 – 433	Chomutov	11/40	10/15
434 – 437	Most	3/15	3/25	438 – 459	Louny	0/30	1/28
460 – 465	Liberec	15/65	14/43	466 – 469	Jablonec n/N	8/6	7/6
470 – 499	Česká Lípa	2/40	3/37	500 – 505	Hradec Král.	5/50	10/103
506 – 510	Jičín	8/33	6/31	511 – 515	Semily	6/35	4/40
516 – 529	Rychnov n/K	5/20	4/60	530 – 536	Pardubice	17/70	16/66
537 – 540	Chrudim	9/40	8/36	541 – 546	Trutnov	12/40	11/37
547 – 559	Náchod	23/80	23/80	560 – 567	Ústí n/O	26/65	27/117
				z toho Lanškroun		10x	12x
568 – 579	Svitavy	20/55	22/83	580 – 585	Havl. Brod	8/50	7/53
586 – 590	Jihlava	17/30	17/32	591 – 599	Žďár n/S	26/110	21/104
600 – 663	Brno	63/65	61/150	664 – 668	Brno-ven.	37/90	39/80
669 – 673	Znojmo	23/45	23/43	674 – 677	Třebíč	40/65	37/59
678 – 681	Blansko	12/60	13/66	682 – 685	Vyškov	15/65	17/63
686 – 689	Uh. Hradiště	31/115	30/125	690 – 694	Břeclav	5/60	4/81
695 – 699	Hodonín	38/45	30/72	700 – 732	Ostrava	23/80	4/110
733 – 737	Karviná	22/80	20/108	738 – 740	F-M	31/80	31/80
741 – 745	Nový Jičín	24/100	19/80	746 – 749	Opava	53/170	63/184
750 – 754	Přerov	62/110	62/110	755 – 759	Vsetín	39/70	35/111
760 – 766	Zlín	64/152	56/165	767 – 769	Kroměříž	30/59	30/120
770 – 782	Olomouc	36/140	30/180	783 – 786	okr. Ol.	21/80	21/42
787 – 789	Šumperk	26/90	22/88	790 – 791	Jeseník	2/10	2/16
792 – 795	Bruntál	15/70	12/93	796 – 799	Prostějov	19/70	22/91

Z celkového nákladu 6500 kusů posíláme konkrétním příznivcům asi 1400 kusů. Hlavní část Zpravodajů putuje tedy do jednotlivých farností, sborů, knihoven, knihkupectví. Jsou to ty počty za lomítkem. O jejich osudu se dovídáme při náhodných návštěvách kostelů. Asi jich také nějaká část končí nevyužitá. Všimněte si jich tedy ve vašem okolí. Z farního kostela je přece vhodné nerozebraná čísla dát do kostelů filiálních a podobně. Máme především zájem, aby byla naše veřejnost o neuvěřitelném pronásledování křesťanů informována a křesťané se za pronásledované modlili, tlačili na své poslance, aby se jich zastávali při zahraničních cestách, ozývali se v médiích. Rádi budeme reagovat na informace o skutečné

potřebě zpravodajů. **Jen, prosím, myslíte na vězněné, mučené a vražděné bratry a sestry a nevyhazujte Zpravodaje do koše.** Na požádání správců farností posíláme zpravodaje bez složenek. Tam, kde se lidé více znají, by měla vzniknout modlitební společenství.

„Naše generace bude jednoho dne muset litovat nejen zlých slov a skutků špatných lidí, ale také strašlivého mlčení dobrých.“

Martin L. King

Iniciační zpráva o mizení, násilné konverzi a násilném manželství egyptských křesťanek – dopis prezidentu Obamovi.

Zpráva o mizení, únosech, násilné konverzi a donucení ke sňatku koptských křesťanek v Egyptě – zpráva o obchodování s lidmi – byla 10. listopadu 2009 uveřejněna CSI a Koptskou nadací pro lidská práva.

Podklady pro zprávu byly získány americkým specialistou na obchod s lidmi Michalem Clarkem a egyptskou aktivistkou pro práva žen Nadia Ghaly. Zpráva dokumentuje kriminální praktiky zahrnující podvody, sexuální násilí, únosy, přinucení ke konverzi na islám a násilné svatby. Tento znepokojující jev odpovídá mezinárodní definici obchodování s lidmi.

Mezi zdokumentovanými případy jsou: R.... 17letá křesťanka z Al-Fayoum: Zdrogována, unesena, znásilněna, přinucena konvertovat na islám, násilně provdána. J.... 19letá křesťanka z Káhiry: unesená, znásilněná, obřezána, přinucena konvertovat na islám, násilně provdána. M.... 15letá křesťanka z El Menyá: znásilněna, porodila, přinucena konvertovat na islám, fyzicky týrána, násilně provdána, zdrogována a donucena k prostituci.

Zpráva dokazuje že toto jasné porušování lidských práv je možné na základě běžných kulturních norem v Egyptě – často zakořeněných v náboženské tradici – které dovolu-

jí násilí proti ženám a nemuslimům. Zpráva také ukazuje, že egyptské autority mlčí k tomu násilí a nemají vůli zasáhnout.

Prestižní egyptský týdeník Al-Ahram Weekly prolomil dlouhodobé tabu zveřejněním, že obvinění ze široce uplatňovaného násilí na koptských křesťankách narušuje vztahy mezi křesťanskou komunitou v zemi a islámskými autoritami a přivádí je k bodu varu.

Když dnes píše dr. John Eibner prezidentu Obamovi, je to projevem snahy vést vládu USA „k povzbuzení egyptského prezidenta Hosní Mubaraka přijmout účinná opatření k zamezení tohoto obchodu s křesťanskými dívkami a ženami“. Eibner dále konstatuje, že „nebránění a netrestání obchodu s křesťanskými ženami v Egyptě je lakmusová zkouška skutečného vztahu mezi muslimy a nemuslimskými menšinami.“

Minulý měsíc adresoval prezident Obama muslimskému světu výzvu k novému počátku ve vztazích ke Spojeným státům a nezbytnost zlepšení práv náboženských menšin a žen.

Zpráva má 42 stran a je v ní zdokumentováno 25 konkrétních případů násilí na koptských dívkách a ženách. Clarc-Ghaly končí výzvou institucím hájícím lidská práva, aby věnovaly trvalou pozornost jejich širokému porušování v Egyptě.

Dopis prezidentovi Baracku Obamovi

10. listopad 2009

Drahý prezidente Obamo,

dnes uveřejnila mezinárodní křesťanská solidarita iniciační zprávu s názvem Mizení, násilná konverze, násilný sňatek křesťanských koptských žen v Egyptě.

Skutečnosti ve zprávě jsou hluboce znepokojující. Rozhovory s oběťmi, právníky, kněžími, řeholnicemi a příbuznými dosvědčují, že se jedná o široce rozšířený jev s mezinárodní definicí obchod s lidmi – zločin definovaný OSN jako „zločin proti lidskosti“. Příklady dokladují šálení, sexuální násilí, zbavení svobody pohybu a přinucení přijmout islám.

Obchodování s nemuslimskými ženami a děvčaty je v Egyptě nejen problémem podsvětí. Tato přesvědčivá zpráva ukazuje že toto exemplární porušování lidských práv je podněcováno v Egyptě běžnými kulturními zvyklostmi – často zakořeněnými v islámských tradicích – totiž legitimita násilí proti ženám a nemuslimům. Dále je tento jev v patrný z tichého souhlasu vlády a zjevného nedostatku vůle ke vznášení obvinění ze znásilnění, únosu nebo obnovení pojistky chránící Egyptany před nucenou konverzí.

Obchod s křesťanskými ženami není v Egyptě novým jevem. Hlava koptské ortodoxní církve, Shenouda III proti tomu veřejně protestoval v roce 1976, když prohlásil: „*Je praktikován nátlak na koptské dívky aby konvertovaly k islámu a pod násilím je provdat muslimským manželům.*“ Ale nyní tento problém dosáhl bodu varu uvnitř koptského společenství, které v tom jednoznačně spatřuje názorný příklad náboženského útlaču. (Viz Výroční zprávu 2009 Komise Spojených států pro mezinárodní náboženskou svobodu.) Píše-li egyptský Al-Ahram Weekly začátkem září:

Tento problém násilných konverzí a přinucení koptských žen ke sňatku s muslimem vyvolává velké utrpení. Letos v červenci získaly velkou publicitu v tisku hned tři jednotlivé incidenty. Studentka farmacie Rania Tawfik Asaad byla unesena v Gize a přinucena ke sňatku s muslimem. Několik dalších případů, jako Marian Bishai, Amira Morgan a Injy Basta se také dostalo na první stránky novin.

Poskytl jste v minulém červnu v Káhiře inspirující výzvu muslimskému světu. Volala po novém začátku vztahů se Spojenými státy a nezbytnosti podpořit práva náboženských menšin a žen. Bude selháním, jestliže Vaše poselství bude mít neblahé následky pro jednotlivé oběti a pro širší strategickou vizi na zlepšení vztahů mezi Západem a světem islámu.

Křesťanská mezinárodní solidarita trpí spolu s ubohými egyptskými křesťankami a zapřísahá Vás, pane prezidente, abyste povzbudil egyptského prezidenta, Hosni Mubaraka, přijmout účinná opatření v boji s obchodováním s křesťanskými dívkami a ženami a kultuře muslimské nadřazenosti, což posiluje prostředí pro jejich pronásledování. Naléhám také, abyste požádal paní Clintonovou, aby v tomto důležitém problému – který má závažný rozměr lidských práv a strategický rozměr – důrazně prosazovala řešení v rámci diplomatických vztahů s Egyptem. Tento nezabraňovaný a nepotrestaný obchod s křesťankami v Egyptě je lakmusovým papírkem zkoušky situace ve vztazích mezi muslimy a nemuslimskými menšinami.

V Káhiře jste odvážně prohlásil: „Jsem přesvědčený, že pro pohyb vpřed, je třeba otevřeně mluvit o věcech, které máme na srdci, ale které často vyslovujeme jen za zavřenými dveřmi.“ Naše naděje a s námi milionů křesťanů, židů, muslimů a všech lidí dobré vůle po celém světě je, že takový čestný, otevřený a sebekritický dialog bude výzvou pro kulturu fanatismu, která ničí životy tolika nemuslimů v Egyptě a působí proti vyplnění nadějí vyjádřených ve Vašem poselství z Káhiry.

CSI Vám přeje pane prezidente vše dobré, abyste držel lidská práva v centru americké zahraniční politiky a snažil se zlepšit vztahy s islámským světem na základě vzájemného respektu a plných občanských práv pro náboženské menšiny.

S úctou

Dr. John Eibner, prezident CSI USA

KDO DÁVÁ, DOSTÁVÁ, MNOHEM VÍC PŘIJME...

SV. FRANTIŠEK Z ASSISI

Indonésie – Nestálá tolerance v ostrovním státě.

Dlouhou dobu byl vztah mezi islámem a křesťanstvím charakterizován v Indonésii tolerancí. Vývoj v tomto ostrovním státě v poslední době budí silné obavy. Indonésie při tom je zemí s největším počtem muslimů na světě. Vzhledem k počtu obyvatel není zanedbatelný ani počet křesťanů - 10% z 235 milionů obyvatel.

Naposledy v září: regionální parlament provincie Aceh (i zde pracovala charita po tsunami) jednohlasně přijal ustanovení vázané na islámské právo šaría, které předpokládá kamenování pro nevěru. Mezi křesťanskými společenstvími v celé Indonésii vzbuzuje přijetí tohoto nového zákona obavy a starosti.

Právě tak zastánci lidských práv a nevládní organizace nový zákon veřejně odsuzují a vidí v něm hluboký rozpor každého respektu k lidským právům. Praxe kamenování odporuje indonéské ústavě; je to bezcitné, surové ponižování lidí. Znepokojuje to i řadu politiků v Indonésii.

Vedení provincie Aceh bojuje za zavedení práva šaría.

Už delší dobu vedli obyvatelé této provincie separatistický boj s centrální vládou, který se blížil konci před čtyřmi roky. Od té doby usiluje provincie o stále postupující autonomii a islámské zákony jsou důrazně prosazovány. Na veřejnost to vyšlo najevo při těžkých útocích konzervativních muslimů při posledních regionálních volbách. Proto přijal parlament narychlo zákon šaría, dokonce během ramadánu, což je proti zvyklostem mezi pravověrnými muslimy.

Stále více se uplatňují islámské zákony ve veřejném životě. To velmi ztěžuje život nemuslimským občanům. V jednom rozhovoru pro rádio Vatikán prohlásil generální sekretář Katolického indonéského výboru pro náboženství a pokoj, Theophilus Bela, se sídlem v Džakartě: „Tyto zákony nejsou

v souladu s přáním obyvatel Aceh. Jsou to jen přání islámistických stran ve stávajícím parlamentu. Křesťané jsou v Aceh mizivou menšinou“.

Katolické společenství má v hlavním městě Banda Aceh asi 1500 lidí a to je méně jak 1% občanů města. „V novém parlamentu Aceh vládne Strana Aceh. Je to umírněná strana a má polovinu míst. A tato strana prohlásila, že chce nový zákon odzkoušet, zda je dle jejího názoru vadný“, objasňuje Bela. V parlamentu je ještě zastoupena strana prezidenta Susilo Bambang Yudhoyono. Budou-li obě strany spolupracovat, můžeme doufat. Prezidentova strana se snažila zákon hned změnit, ale nepodařilo se jí to.“

Tlak na baptistické společenství.

Ale i v jiných, neautonomních provinciích země jsou křesťanská společenství zneklidňována. V jednom okrese poblíž hlavního města Džakarty ztrpčovali různé islámistické organizace život baptistům. Tlačili na úředníky, aby zakázali jejich pobožnosti. Při tom se bohoslužby konaly v soukromém domě kněze Bedali Hulu v Tangerangu.

Představený okresu žádostem organizací vyhověl a přikázal Bedali Hulu používat dům jen k obývání, ne k bohoslužbám. Zároveň jedním dechem zamítl žádost baptistů o stavbu kostela. Přitom se nejbližší kostel pro baptisty nachází ve vzdálené vesnici Pisangan a mnozí členové společenství se tak daleko nemohou dostat.

Hulu postavil svůj dům v roce 2005 tak, aby v něm mohl pro místní společenství konat bohoslužby. Dostal k tomu souhlas od místních orgánů a kostel byl řádně zaregistrován pro konání bohoslužeb. Místní muslimové několikrát skandovali před domem pro zastavení bohoslužeb. 19. září dokonce zapálili auto, které baptistům patřilo. V roce 2006 rušili islamisté přípravy na oslavu Vánoc.

Naději vzbudil ve společenství baptistů rozsudek na západě Jávy, kde bylo 17. září

2008 protestantům povoleno konat bohoslužby v soukromém domě. Ale radost netrvala dlouho. Na nátlak místních muslimů zakázal 27. března starosta konání shromáždění a bohoslužeb.

Od roku 1999 ročně 1000 mrtvých jako obětí násilností

Více jak 200 milionů obyvatel země jsou muslimové. Většina se hlásí k sunitskému islámu. Je to 88% obyvatel. Tak je Indonésie zemí s největším počtem mohamedánů na světě. Islám však není státním náboženstvím. Ovšem podle státní ideologie Pancasila je striktně předepsáno, že se občané musí přihlásit k jednomu z pěti světových náboženství: islámu, křesťanství, buddhismu, hinduismu nebo konfucionismu.

Téměř deset % je křesťanů (2: 1 evangelíci a katolíci). V některých částech Indonésie jsou křesťané dokonce ve většině. Je to také výsledkem státní politiky migrace a přesídlování, ale mění se pozvolna i rozdílnou porodností. Katolický je hlavně východ jako ostrovy Flores a Západní Timor. Dále žije hodně křesťanů ve velkoměstech Jávy a Sumatry. Řízené přesídlování postihlo 1,7 milionů rodin a vedlo ke změně bydliště pro 6,8 milionů lidí. Kritici vidí v tomto projektu zdroj netolerance etnické i náboženské. Těžké útoky muslimů na křesťany si vyžádaly za posledních deset let 10000 obětí na životech. Na západě Nové Guineje panuje násilí proti křesťansko-animistickému původnímu obyvatelstvu doposud.

Stavba školy a další z Manipuru

Poslední zpráva ze staveniště školy je z poloviny prosince a je optimistická. Stavbu sice zdrželo přerušení dodávky vody, ale stavba by měla být dokončena tak, aby po prázdninách (ty totiž mají tamní děti od Vánoc do poloviny února, protože školy nemají topení a v tu dobu je i tam chladno) mohly již nastoupit do nové školy.. Více fotografie.

V přízemí se učí, děti jdou ze školy.

Stavba v polovině října.

Celkový pohled na školu.

Polovina prosince, omývá se. Neomýtnuté místo je určeno pro tabuli.

Celkový pohled v prosinci.

Otec Palely píše i o nehodě, která potkala jejich studenty, když se vraceli autobusem ze školy. Ten havaroval. Jeden chlapec podlehl vážným zraněním na místě, několik jich bylo převezeno do

nemocnice také s vážnými zraněními, jeden je prozatím zcela nepohyblivý. Neměli tedy „veselé“ Vánoce. Modleme se za raněné.

K zamyšlení a modlitbě

Čína

Alimujiang Yimiti (36), uigurský vedoucí domácího společenství, zatčený a uvězněný v lednu 2008, byl nedávno odsouzen k patnácti letům odnětí svobody za údajné „vyzrazování státních tajemství zahraničním organizacím“. Rozsudek, který Yimitiovy advokáty i rodinu šokoval, mu byl přečten ve vězení 27. října. Jeden z Yimitiových právních zástupců, Li Dunyong, se údajně proti rozsudku odvolal. Li Dunyong také poznamenal, že soudní proces ovlivnila křesťanova muslimská minulost. „Celý proces se točí kolem náboženských otázek, které jsou používány proti [němu], konkrétně jeho konverzi od islámu ke křesťanství; orgány odpovědné za prosazování zákona, prokurátoři i soudci jsou zaujatí.“ (Zdroj: ChinaAid)

Modlete se, aby se Yimiti nepřestával uprostřed zkoušek přimykát ke svému nebeskému Otci. Přimlouvajte se také za Yimitiovu ženu a děti – v jeho nepřítomnosti se potýkají s mnoha problémy.

Vedoucí domácího společenství v čínské provincii Če-ťiang byl 30. listopadu propuštěn na svobodu, poté co jej 23. listopadu svévolně zadrželi místní policisté (bez zatykače). Státní orgány i řadoví vesničané se na bratra jménem Shao Wangui zaměřili poté, co se svým bratrem (se kterým společně vlastnil firmu Xinba zabývající se výrobou obuvi) odmítli přispět na výstavbu buddhistického chrámu v osadě. Wangui navíc vyzval členy svého domácího společenství, aby výstavbu rovněž nepodporovali. Když se o Wanguiově počínání dozvěděl místní úředník, zahájil kampaň namířenou proti známým věřícím v oblasti. Koncem listopadu místní „vandaloři“ zdemolovali bratrům jejich provozovnu jako trest za neochotu finančně podpořit stavbu chrámu. (Zdroj: ChinaAid)

Modlete se, aby tato zkušenost přivedla Wangue, jeho bratra a členy jejich společenství blíže ke Kristu. Proste, aby pronásledovatelé poznali Kristovu lásku, odpuště-

ní a požehnání skrze životy těchto křesťanů (Římanům 12,14.21).

Pět vedoucích představitelů domácího společenství v čínském Fushanu, kteří byli 25. září zadrženi (aniž by na ně byl vydán zatykač), bylo 25. listopadu po dvanáctihodinovém přelíčení odsouzeno k odnětí svobody. Přelíčení se směli zúčastnit pouze čtyři rodinní příslušníci a advokáti měli možnost v rámci přípravy na obhajobu prostudovat pouze 50 stran z celkem 1000-stránkového spisu plného „důkazních materiálů“. Yang Rongli byl nakonec odsouzen k sedmi letům odnětí svobody za „nezákonné obsazení zemědělské půdy“ a „narušování pořádku ve veřejné dopravě shromažďováním osob“. Wang Xiaoguang, Yang Xuan a Cui Jiaxing obdrželi tresty v rozmezí od tří do čtyř let za „nezákonné obsazení zemědělské půdy“ a Zhang Huamei dostal čtyři roky za „narušování pořádku ve veřejné dopravě shromažďováním osob“. Yang Rongli a Wang Xiaoguang vedli společenství ve Fushanu, více než 30 let. Skupina tvoří součást místní sítě domácích sborů s celkem 50 000 členy.

30. listopadu bylo dalších pět církevních vedoucích odsouzeno ke dvěma letům převýchovy prací. Všech pět – Li Shuangping, Yang Hongzhen, Yang Caizhen, Gao Qin, a Zhao Guoai – bylo obviněno ze „shromažďování osob s cílem narušení veřejného po-

řádku“, poté co zorganizovali modlitební setkání pro 1000 účastníků. Shromáždění bylo reakcí na útok na jejich sbor, do kterého se letos v září zapojilo více než 400 příslušníků vojenské policie. Yang Caizhen, manželce uvězněného církevního vedoucího, policisté při jednom surovém výsledku vyrazili zub; její zdraví je v současné době velmi chatrné. (Zdroj: ChinaAid)

Proste Boha, aby čínské bratry a sestry i s jejich rodinami v tomto obtížném období zachovával. Modlete se za stažení obvinění a propuštění vedoucích. Přimlouvejte se, aby Bůh členy společenství povzbuzoval, aby se nepřestali scházet k bohoslužbám a sloužit mu.

Írán

V minulém zpravodaji jsme informovali o jejich zatčení a odsouzení. Dnes přinášíme radostnou zprávu. Marzieh Amirizadeh 30letá a 27letá Maryam Rustampour jsou na svobodě. Byly propuštěny bez kauce 18. listopadu na základě trvalého tlaku světové veřejnosti, který začal hned po jejich uvěznění letos v březnu. „Nemáme dost slov, abychom mohly poděkovat Pánu a všem těm, kteří se za nás modlili a pracovali pro naše propuštění“, prohlásily po svém propuštění.

Vše Open Door

PODĚKOVÁNÍ DÁRCŮM

Srdečné díky těm, kteří přispěli převodem z účtu v říjnu a listopadu:

MUDr.Jana Balharová, Daniela Nováková, Arnoštka Dobšová, Mgr.Petra Macíčková, Vladimír Benák, Marie Krechlerová, Rudolf Nunvar, Jan Paleček, Jana Šandrejová, Marie Koutová, Dobroslava Ondrová, Roman Duba, František Balsik, MUDr.Marie Rádlová, JUDr.Jiří Fleischer, Pavel Ohryzek, Kateřina Herzigová, Sylva Potůčková, Magdaléna Knorková, Marie Legnerová, Bedřich Jeřábek, Mgr.Miroslav Adlt, Zdenka Boráková, Mariana Sabová, Eugenie Miškovská, Marie Radikovská, JUDr.Jiří Karas, MVDr.František Reichel, Alena Frajťová, Josef Král, Mannová, Ivan Klabal, Jan Blahuta, Markéta Zelinková, Antonín Šafář, Dana Smyč-

ková, Ladislav Větríček, Elena Cášková, Václav Šenk, Irena Muhlová, Ing. Jaroslav Záleský, Ivo Křížka, Hedvika Říhová, Monika Zechovská, Jana Světlá, Hana Čermáková, Helena Hofírková, Josef Hurbiš, Jan Malý, MUDr.Anna Velková, Veronika Nováková, Tomáš Bayer, Jan Sedláček, Jan Benda, Hana Borková, Anna Fialová, Mgr.Zdeněk Dubský, Ing.Vladislava Kácalová, Ing.Borek Tichý, PhDr.Jana Mančalová, Mariana Felnerová, Mgr.Bohumil Poláček, Dušan Zeman, Olga Michalová, Vladimír Benák, Sestry řádu Navštívení P. Marie, Tomáš Prnka, Marta Kastnerová, Jana Kadlecová, Miloš Smolík, Jiří Pacalt, Ing.Daniel Žingor, Dr.Samer Asad, Markéta Salvětová, Milan Holec, Ottilie Marková, Daniela Nováková, Roman Duba, Alice Gelnarová, Mgr.Petra Ma-

cičková, Jana Šandrejová, RNDr.Stanislav Beneda, Libuše Veselá, JUDr.Jiří Fleischer, Petr Jansa, Jaromír Němec, Zdenka Boráková, Mgr.Miroslav Adlt, Ivan Klabal, Eugenie Miškovská, Marie Radikovská, Zdenka Chalupská, Petr Jílek, Jaromír Vacek, Pavel Černuška, Kristina Dostalová, Kongr.sester Nejsv. Sv., Jaroslav Kašpařík, Anna Hieková, Alena Frajťová, Ludmila Běhanová, Dr.Pavel Princ, Marie Harsová, Jan Blahuta, Elena Cášková, Milena Chladová, Martin Hanák, Monika Zechovská, Hučínová, Karel Snížek, Hana Čermáková, Tomáš Bayer, MUDr.Marie Rádlová, Pavel Mikuš, Marie Dolistová, Lesy ČR, Růžena Liďáková, Jan Benda, Hana Borková, Stanislav Rizky, Josef Večeřa, Křesť. spol.Žďár, Aleš Franěk, Mgr.Zdeněk Dubský, Ing.Vladislava Kácalová, Ing.Borek Tichý, Jana Mančalová, Mariana Felnerová, Mgr.Bohumil Poláček, Dušan Zeman, Ing.Arch. Stanislav Žalud, Jana Konečná, Ing.Vladimír Fajmon, MUDr. Ludmila Kopecká, Vladimír Benák, Aloisie Svobodová, Josefa Armichová, Eva Vojáčková, Markéta Salvětová, Zdeněk Kuran, Slušítková, Petr Procházka, Helena Trísková, Jan Pernický, Anna Kusalíková, Ing.Daniel Žingor, Josef Šima, Marie Krechlerová, Pavel Černošálek, Monika Kabelková.

Díky také všem, kteří přispěli dary poštovními poukázkami nebo jinak:

Běla Holečková, Jan Tutoky, Marie Machynková, Richard Szentiványi, Josef Jíra, Blechovi, Helena Mindáková, Salesiáni Litomyšl, Václav Schreiber, Josef Šindar, Cecilie Hovadíková, Josef Stoklásek, ŘK farnost Bohdalov, Stanislav Schindler, Kamil Kuliha, Dr.Helena Brabencová, Jana Munzarová, Agnesa Vlasková, F.+K.Poláškoví, Ing.Marie Rumlová, Antonie Mlčáková, Marie Jašková, Jiřina Šmejkalová, Marie Šouláková, Jan Klement, Marie Grecmanová, Anežka Kovaříková, Marie Polcrová, Josef Kratěna, Ing.Otakar Kopecký, Vladimír Polcar,Sestry sv. Františka Pha 6, Alžběta Krčmářová, Zdenka Svobodová, Miloslava Herynková, Marie Cabejšková, Henrieta Procházková, Anna Klímková, Zavalovi, Eduard Tomeček, Vojtěch Beránek, Marta Hessová, Jarmila Domesová, Hana Baumruková, Marie Skotnicová, Alois Sekanina, Miroslav Pořízek, Olga Šimková, Marie Konečná, Karel Gleisner, Zuzana Benešová, Marie Očenášová, Jana Hamingerová, Smrčkoví, Jiřina Horáková, Eva Procházková, Alice Kšírová, Marie Macháňová, Karel Kříž, Miloslava Matyssová, Marie Vašíňová, Marie Matušková, Jiří Ondruš, Marie Pilná, Ing.Jaroslav Navrátil, Alena Kavanová, Milada Marková, František Čápek, Dr.Bernarda Dvořáková, Anežka Nováková, Alžběta Procházková, Zdenka Hrušová, Anna Tomková, Miloslava Protiřivá,Eva Navrátilová, Luděk Vondrák, Marie Bachůrková, Stanislav Raszka, Ema Trunčíková, P.Vladimír Jedlička, Hynek Tríska,Společenství žen Slavkov, Štěpán Knof, Anežka Hrdá, Ludmila Holubová, Josefa Faicová, Eva Kolářová, Jaroslava Sedlačíková, Eva Němcová, Jarmila Pavelcová, Robert Kovarik, Jiřina Pospíšilová, Václav Provod, Marie Demelová, Jan Měcháček, Zizlerovi, Marie Šrámková, Marie Dobešová, Helena

Kacálková, Tojšlovi, Jiřina Kopečná, Marie Žárská, Marie Ošťanská, Božena Vinklerová, Ing. Pavel Horák, Zdena Troblova, Jana Němcová, Ludmila Raszyková, P.František Juchelka, Jana Eyerová, Kamil Kuliha, Ing.Adolf Rázek, Anna Lužická, Marie Hunčová, Josef Kalčík, Jan Krumpholc, Humpovi, Chrudinovi, Stanislav Šindler,Libuše Bendová, Jiřina Horáková, Anna Klímková, Jiřina Janoušková, Marie Samková, Růžena Melasová, Marie Křivková, Karel Bečička, Anděla Jargusová, Marie Šimčíková, Josef Wimer, Josef Lacko, Mgr.Josef Vlček, Ing.Jiří Bublan, Řk.farnost Bohdalov, Karel Dudek, Marie Appelťová, Hermína Balnarová, J. Prusková, Antonie Mlčáková, Věra Janů, Emilie Průchová, Stanislava Šebová, Marie Polcrová, Josef Kratěna, Jiřina Voldánová, Květoslava Šimonová, Miloslava Herynková, Marie Kotková, Jaroslav Januška, Věra Kejniovská, Hradských, Marie Pachtová, Miroslav Navrkal, Marie Michalíková, Jan Tomek, Jiří Ondruš, Anna Bartošová, Hana Janovská, František Brůna, Gisela Gutknechtová, Přemysl Vaněk, Jiří Buchta, Věra Bednaříčková, Luděk Synek, Radek Doležel, Marie Knotková, Vít Procházka, Karel Kříž, Růžena Mičková, Magda Grimová, Stanislav Slánský, Petr Pomkla, Jiří Jíra,-MUDr.Marie Vrbová, Hana Soběšlavová, Věra Frydychová, Jarmila Čermáková, Kateřina Svobodová, Anna Píchová, Eliška Gotthardová, Adéla Havelková, Agnesa Vlasková, Božena Jašková, Františka Chutná, Sedmíkoví, Zdenka Kunzová, Marie Slámečková, Farní charita Milonice, Eliška Halačková, Hedvika Burková, Eustacha Baďurová, Zavalovi, Ladislav Pospíšil,Anna Zbranková, Marie Sovadinová, Ladislav Zapletal, Alena Kavanová, Dr.Helena Brabencová, Běla Holečková, Marie Balíková, Hana Kadeřábková, Ing.Marcela Uhrová, Ing.Cyril Brázda, Václav Schneider, Františka Evanžinová, Jan Rančík, Luděk Vondrák, Anna Tomková, Marie Jelínková, Františka Laifertová, Bohumila Pavlíková, Marie Zemčíková, František Kettner, Stanislav Schneider, Drahomíra Voláková, Olga Petru, Alena Frajťová, Martin Šnajdar, Josef Soukup, Jana Vejtasová, Bedřich Jagoš, Miloslava Matyssová, Mencovi, Ludmila Hošková, Josef Pecen, Josef Bílek, Vancíkoví, Marie Kryštofová, Marie Ruspaggiari, Josef Cigánek, Anežka Šváčková,Anna Šubrtová, Ladislav Zapletal, Marie Tefřová, Juraj Gondorčín, František Čápek, Dr.Alois Beránek, Dr.Bernarda Dvořáková, Zdenka Šopíková, Marie Vágnerová, Marta Železná, Marta Hessová, Václav Grym, Bohumil Černík, Severoví, Eva Balharová,Růžena Fujáková, P.Jan Vidlák, Pavel Bouchal, Antonie Vinklerová, Božena Kaniová, Jaroslava Vomeřlová, Josefa Faicová, Jaroslava Mikulášková, František Kaláb, Pavel Kábrt, Vladimír Polcar, Vítězslav Kosthoun, Hedvika Krusberská, Jitka Hermannová, Marie Kášková, Marie Urbánková, Jiřina Vaňková, Milada Busková, Nada Dubnová, Zdena Barborková, Irena Zlámalíková, Růžena Buchtová, Gertruda Knopová, Marie Páralová, Jana Janotová, Karel Exner, Jan Kovář, Blanka Řičánková, Lenka Pavlovská, Jitka Lišková, Marie Židková.

Křesťanská mezinárodní solidarita

P. O. Box 8
750 11 PŘEROV
CZECH REPUBLIC

O.P.

P.P.
708 03/2002
751 51 Přerov 1

Prosba

***Dárci a příznivci, kteří posílají svůj
peněžní dar poprvé,
ať laskavě oznámí svou adresu.
Vedení CSI děkuje za porozumění.***

Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) je dobrovolné neziskové sdružení lidí, kteří chtějí nenásilným způsobem diplomatickými prostředky pomáhat hájit právo na vyznání tak, jak je to vyhlášeno ve Všeobecné deklaraci lidských práv OSN, zvláště ve Článku 18.

Potřebné spojení na Křesťanskou mezinárodní solidaritu:

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI
P. O. Box 8
750 11 Přerov

Tel: 581 203 438 (bude zrušen)
777 966 180 Vodafone
605 413 050 T-Mobile
e-mail: csi@csi-cr.cz
Internet: www.csi-cr.cz

Bankovní spojení:
ČSOB Československá obchodní banka
č.ú. 0278125043 / 0300

Úkoly CSI mohou být:

- modlitba za pronásledované křesťany
- psaní protestních dopisů patřičným politikům a úřadům
- sbírání podpisů ve prospěch pronásledovaných
- psát dopisy vězněným a jejich rodinám
- podle možnosti poskytovat hmotnou podporu jednotlivým případům
- působit na vládu a politiky, aby se Česká republika na mezinárodním poli zastávala pronásledovaných křesťanů
- přinášet zprávy v médiích o pronásledovaných křesťanech a o činnosti CSI
- organizovat prosebné společné modlitby
- finanční podpora

Přetisk textů tohoto zpravodaje je možný s udáním pramene. Vydává Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) jako zpravodaj pro vnitřní potřebu.

Za redakci a úpravu zpravodaje zodpovídají
Ing. František Kopečný.

MK ČR E 12619

Tisk EURO-PRINT Přerov s.r.o.

Podávání novinových zásilek povoleno Dohodou o podávání poštovních zásilek OBCHODNÍ PSA-NÍ č. 708 03/2002 ze dne 13. 12. 2001.